

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αθήνα, 25.8.2015

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθμ. 196/2015

ΑΤΟΜΙΚΗ

**Αριθμός
Ερωτήματος**

: Το με αριθμό πρωτ. 1334/28.07.2014, της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης, Διεύθυνση Ειδικού Ληξιαρχείου, Τμήμα Γάμων-Θανάτων (ήδη Γενικής Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και εκλογών, Τμήμα Ειδικού Ληξιαρχείου) του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

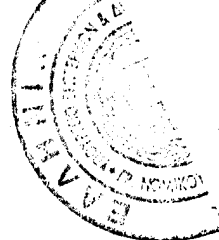
**Περίληψη
Ερωτήματος**

: Εάν, για την αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αφορούν στην προσωπική κατάσταση απαιτείται η έκδοση σχετικής δικαστικής απόφασης ή εάν νομιμοποιείται η Διοίκηση να ελέγχει η ίδια τη συνδρομή των τασσομένων από το νόμο προϋποθέσεων, χωρίς να απαιτείται η έκδοση δικαστικής απόφασης.

Γνωμοδοτούσα

: Ιουλία Κ. Σφυρή, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ..

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, η γνώμη μου έχει ως εξής:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στο ως άνω έγγραφο ερώτημα η Γενική Διεύθυνση Ειδικού Ληξιαρχείου του Υπουργείου Εσωτερικών και ήδη Γενική Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εκλογών, Τμήμα Ειδικού Ληξιαρχείου, δυνάμει του π.δ. 105/2014 «Οργανισμός Υπουργείου Εσωτερικών» (ΦΕΚ Α'), εκθέτει ότι στο Τμήμα Ειδικού Ληξιαρχείου υπάρχει καταχώριση της ληξιαρχικής πράξης γάμου των Ελλήνων πολιτών Ευγένιου Σκατσκοβ και Αλεξάνδρας Ζερνοκλεεβα, με τόπο τέλεσης τη Μόσχα και ημερομηνία 10/3/1990.

Ο ανωτέρω σύζυγος, μέσω του πληρεξουσίου δικηγόρου του, αιτήθηκε την καταχώριση της από 17/2/2005 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου του 381^{ου} Δικαστικού Τομέα της περιοχής Κρασνοσέλσκι της Μόσχας, δυνάμει της οποίας λύθηκε ο μεταξύ αυτού και της Αλεξάνδρας Ζερνοκλεεβα γάμος, χωρίς συμπληρωματική έρευνα, επικαλούμενος το άρθρο 26, παρ. 1 του Ν. 1242/1982 «Σύμβαση Δικαστικής Αρωγής Ελλάδος -Ε.Σ.Σ.Δ.».

Περαιτέρω, η ερωτώσα Υπηρεσία, αφού αναφέρει το νομικό πλαίσιο που διέπει την συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς και την επικρατούσα ερμηνευτική προσέγγιση των κρίσιμων διατάξεων, διατυπώνει τη γνώμη της επί του εν λόγω θέματος, θεωρώντας ότι για την αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αφορούν στην προσωπική κατάσταση πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 24 της ανωτέρω σύμβασης, καθόσον οι ρήτρες αυτόματης αναγνώρισης δεν αφορούν τις προϋποθέσεις, αλλά μόνο τη διαδικασία της αναγνώρισης και ότι η έρευνα για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις και υπερβαίνει τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας και για το λόγο αυτό κρίνει σκόπιμη την έκδοση αποφάσεως από τα Ελληνικά Δικαστήρια, η οποία θα αναγνωρίζει και στην Ελλάδα το δεδικασμένο της αλλοδαπής αποφάσεως.

Κατόπιν τούτων και εξ αφορμής της ανωτέρω περιπτώσεως, με το ως άνω έγγραφο διατυπώνεται το ερώτημα, εάν, για την αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αφορούν στην προσωπική κατάσταση απαιτείται η έκδοση σχετικής δικαστικής αποφάσεως ή εάν νομιμοποιείται η Διοίκηση,

να ελέγχει η ίδια τη συνδρομή των νομίμων προϋποθέσεων, χωρίς να απαιτείται η έκδοση δικαστικής αποφάσεως.

II. ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

A. Στο άρθρο 28 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζεται ότι:

«1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.»

B. Περαιτέρω, στα άρθρα 323, 780 και 905 του ΚΠολΔ ορίζονται τα εξής :

Άρθρο 323: Αναγνώριση δεδικασμένου από αλλοδαπή απόφαση

«Με την επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις, απόφαση αλλοδαπού πολιτικού δικαστηρίου ισχύει και αποτελεί δεδικασμένο στην Ελλάδα χωρίς άλλη διαδικασία, εφ' όσον :

- 1) αποτελεί δεδικασμένο σύμφωνα με τον δίκαιο του τόπου που εκδόθηκε*
- 2) η υπόθεση κατά τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου υπαγόταν στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους στο οποίο ανήκει το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση*
- 3) ο διάδικος που νικήθηκε δεν στερήθηκε το δικαίωμα της υπεράσπισης και γενικά της συμμετοχής στη δίκη, εκτός αν η στέρηση έγινε σύμφωνα με διάταξη που ισχύει και για τους υπηκόους του κράτους στο οποίο ανήκει το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση,*
- 4) δεν είναι αντίθετη προς απόφαση ελληνικού δικαστηρίου που εκδόθηκε στην ίδια υπόθεση και αποτελεί δεδικασμένο για τους διαδίκους μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου και*
- 5) δεν είναι αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη».*

Άρθρο 780 : Ισχύς αλλοδαπών αποφάσεων εκούσιας δικαιοδοσίας

«Με την επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις, απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου έχει στην Ελλάδα , χωρίς άλλη διαδικασία, την ισχύ που της αναγνωρίζει το δίκαιο του κράτους που την εξέδωσε, εφ' όσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

1) αν η απόφαση εφάρμοσε τον ουσιαστικό νόμο που έπρεπε να εφαρμοστεί κατά το ελληνικό δίκαιο και εκδόθηκε από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία κατά το δίκαιο της πολιτείας της οποίας τον ουσιαστικό νόμο εφάρμοσε και αν δεν είναι αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη».

Άρθρο 905 : Κήρυξη εκτελεστού στην Ελλάδα αλλοδαπού τίτλου

«1. Με επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις μπορεί να γίνει στην Ελλάδα αναγκαστική εκτέλεση βασισμένη σε αλλοδαπό τίτλο από τότε που θα τον κηρύξει εκτελεστό απόφαση του μονομελούς δικαστηρίου της περιφέρειας όπου βρίσκεται η κατοικία και, αν δεν έχει κατοικία, η διαμονή του οφειλέτη και, αν δεν έχει ούτε διαμονή, του μονομελούς πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του κράτους. Το μονομελές πρωτοδικείο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο κηρύσσει εκτελεστό τον αλλοδαπό τίτλο, εφ' όσον είναι εκτελεστός κατά το δίκαιο του τόπου όπου εκδόθηκε και δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

3. Αν ο αλλοδαπός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, για να κηρυχθεί εκτελεστός πρέπει να συντρέχουν και οι όροι του άρθρου 323 αριθμ. 2 έως 5.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 έως 3 εφαρμόζονται και για την αναγνώριση δεδικασμένου από απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου που αφορά την προσωπική κατάσταση».

Γ. Στα παρακάτω άρθρα της Σύμβασης Δικαστικής Αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών που κυρώθηκε με το ν. 1242/1982 (Α' 42) ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 2: Δικαστική αρωγή

«1. Τα δικαιοδοτικά όργανα των Συμβαλλόμενων Μερών παρέχουν αμοιβαία δικαστική αρωγή σε αστικές (συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών και οικογενειακών) και ποινικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα δικαιοδοτικά όργανα παρέχουν δικαστική αρωγή και σε άλλα όργανα, στην αρμοδιότητα των οποίων υπάγονται οι υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1».

Άρθρο 23: Αποφάσεις υποκείμενες σε αναγνώριση και εκτέλεση

«1. Αποφάσεις των οργάνων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 της παρούσης Συμβάσεως του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζονται και προκειμένου περί υποθέσεων περιουσιακού χαρακτήρα, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους εφ' όσον πληρούν τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Με τον όρο «αποφάσεις» της παραγράφου 1 νοούνται :

1) αποφάσεις επί αστικών υποθέσεων (περιλαμβανομένων των εμπορικών και των οικογενειακών) ,

2) αποφάσεις σχετικές με τα δικαστικά έξοδα,

3) δικαστικοί συμβιβασμοί,

4) αποφάσεις που εκδόθηκαν σχετικά με ποινικές υποθέσεις σε ό,τι αφορά απαιτήσεις για αποζημίωση.

Άρθρο 24: Προϋποθέσεις αναγνώρισεως και εκτελέσεως

«Οι αναφερόμενες στο άρθρο 23 αποφάσεις αναγνωρίζονται και εκτελούνται αν :

1. Κατά τη νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, η τελευταία αυτή απέκτησε ισχύ δεδικασμένου και είναι εκτελεστή.

2. Ο διάδικος που ερημοδίκησε ή ο αντιπρόσωπος του είχαν κληθεί νόμιμα και κατά τον προσήκοντα τρόπο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση. Η κλήση στο δικαστήριο με θυροκόλληση δεν λαμβάνεται υπ' όψη.

3. Για την ίδια υπόθεση μεταξύ των ίδιων αντιδίκων δεν έχει εκδοθεί, στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους στο οποίο η απόφαση πρέπει να αναγνωριστεί ή να εκτελεστεί, προηγούμενη απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου ή αν καμία αγωγή δεν έχει εγερθεί προηγουμένως ενώπιον Δικαστηρίου του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους για την ίδια υπόθεση.

4. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως η υπόθεση δεν ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα οργάνου του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου η απόφαση πρέπει να αναγνωριστεί ή να εκτελεστεί.»

Άρθρο 26: Τρόπος αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων

«1. Οι αναφερόμενες στο άρθρο 23 αποφάσεις που αφορούν υποθέσεις μη περιουσιακής φύσεως αναγνωρίζονται στο έδαφος των Συμβαλλόμενων Μερών χωρίς συμπληρωματική έρευνα.

2. Τα δικαστήρια του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να εκτελεστούν οι αναφερόμενες στο άρθρο 23 αποφάσεις που αφορούν σε περιουσιακής φύσεως υποθέσεις, αποφασίζουν για την κήρυξη των αποφάσεων αυτών ως εκτελεστών.

3. Το όργανο από το οποίο προέρχεται η αίτηση πληροφορείται σχετικά με τη ληφθείσα απόφαση.

4. Για την κήρυξη της απόφασεως ως εκτελεστής, το δικαστήριο περιορίζεται να διαπιστώσει αν συντρέχουν οι όροι που προβλέπονται στα άρθρα 24,25 και 28.

5. Ο τρόπος κηρύξεως της αποφάσεως ως εκτελεστής και ο τρόπος εκτέλεσεως ρυθμίζονται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να γίνει η εκτέλεση».

Δ. Ακόμα, σύμφωνα με το άρθρο 1 και το Παράρτημα Ι περ. 7 του Πρωτοκόλλου Ελλάδας – Ρωσικής Ομοσπονδίας που εγκρίθηκε με την Φ. 0544/4/ΑΣ890/Μ4487/Α4/1996 ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών:

Άρθρο 1 : «Οι συμβάσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι του παρόντος Πρωτοκόλλου εξακολουθούν να ισχύουν στις σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Παράρτημα Ι

7. «Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ε.Σ.Σ.Δ., 21.5.1981».

ΙΙΙ. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, οι διεθνείς συμβάσεις από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ, σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού Ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε αντίθετη διάταξη νόμου. Εξάλλου, οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 323, 780 και 905 του Κ.Πολ.Δ. ως προς την αναγνώριση δεδικασμένου από αλλοδαπή απόφαση, την ισχύ των αλλοδαπών αποφάσεων εκούσιας δικαιοδοσίας και την κήρυξη εκτελεστού στην Ελλάδα

αλλοδαπού τίτλου, αντίστοιχα, τελούν υπό την επιφύλαξη διεθνών συμβάσεων, οι οποίες κατά κανόνα παραμερίζουν το εσωτερικό δίκαιο (βλ. Κεραμέα- Κονδύλη-Νίκα Ερμηνεία ΚΠολΔ με την εκεί θεωρία και νομολογία). Περαιτέρω, η από 21-5-1981 Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της άλλοτε Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, η οποία κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον ν. 1242/1982 εξακολουθεί να ισχύει στις σχέσεις Ελλάδας με τη Ρωσική Ομοσπονδία, αφού δεν καταγγέλθηκε από την τελευταία μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ (ΑΠ 489/2013, 416/2008, 293/2004). Άλλωστε, το αριθ. 1 της Υ.Α.Φ. 0544/4/ΑΣ890/Μ.4487, που ενέκρινε το Ελληνορωσικό Πρωτόκολλο της 13.12.1995 (ΦΕΚ Α 4/16.1.1996), προβλέπει ότι εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ των δύο χωρών όλες οι αναφερόμενες στο παράρτημα Ι, που το συνοδεύει (Πρωτόκολλο), συμβάσεις, μεταξύ των οποίων και η Σύμβαση δικαστικής αρωγής του 1981, δεδομένου ότι αυτή αναφέρεται στο ανωτέρω Παράρτημα με τον αύξοντα αριθμό 7.

Ειδικότερα, στα άρθρα 23 και 24 της ανωτέρω Σύμβασης ορίζεται ότι απόφαση των δικαιοδοτικών οργάνων του ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζεται στο έδαφος του άλλου μέρους, εφόσον: α) έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και είναι εκτελεστή κατά το δίκαιο της Πολιτείας, όπου εκδόθηκε, β) ο διάδικος που ερημοδίκησε είχε κληθεί εμπρόθεσμα και με τον προσήκοντα τρόπο κατά το δίκαιο της χώρας προέλευσης της αποφάσεως, γ) για την ίδια υπόθεση μεταξύ των ίδιων διαδίκων δεν έχει εκδοθεί προηγούμενη απόφαση με ισχύ δεδικασμένου στην Πολιτεία, όπου ζητείται η αναγνώριση ή δεν έχει εγερθεί άλλη αγωγή με το ίδιο αντικείμενο μεταξύ των ίδιων διαδίκων στα δικαστήρια της Πολιτείας, στην οποία ζητείται η αναγνώριση και δ) η υπόθεση δεν υπαγόταν στην αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων της Πολιτείας, όπου επιδιώκεται η αναγνώριση της αποφάσεως. Στο δε άρθρο 26 παρ. 1 της εν λόγω Σύμβασης ορίζεται ότι οι αναφερόμενες στο άρθρο 23 αποφάσεις, που αφορούν στις υποθέσεις μη περιουσιακής φύσεως, αναγνωρίζονται στο έδαφος των δύο συμβαλλομένων μερών χωρίς συμπληρωματική έρευνα, ενώ στο άρθρο 27 αυτής ότι η διαδικασία περιβολής του εκτελεστηρίου τύπου στις αποφάσεις περιουσιακής υφής ανατίθεται στα αρμόδια Δικαστήρια του κράτους, στο οποίο προσκομίζεται προς εκτέλεση η απόφαση. Από τις τελευταίες διατάξεις προκύπτει με σαφήνεια ότι η εν λόγω

Σύμβαση εισάγει ρήτρα αυτόματης αναγνώρισης των αποφάσεων που αφορούν στην προσωπική κατάσταση (μη περιουσιακής φύσεως), οι οποίες αναπτύσσουν αυτοδίκαια στην ημεδαπή έννομη τάξη την ενέργειά τους, χωρίς ο ενδιαφερόμενος να οφείλει να προσφύγει ενώπιον Δικαστηρίου, για να ζητήσει την αναγνώρισή τους, σε αντιδιαστολή με την αναγνώριση αποφάσεων περιουσιακής φύσεως, η οποία δεν γίνεται αυτόματα, αλλά με την διαδικασία του άρθρου 27 της Σύμβασης. Η αυτόματη αναγνώριση των αλλοδαπών αποφάσεων δεν ισοδυναμεί με αναγνώρισή τους χωρίς προηγούμενο έλεγχο σχετικά με τη συνδρομή των απαιτούμενων από το άρθρο 24 της ανωτέρω Σύμβασης προϋποθέσεων, αφού το αντίθετο θα ισοδυναμούσε με ανοιχτή πρόσκληση προς τους ενδιαφερομένους να προβούν στην καταστρατήγηση των περί διεθνούς δικαιοδοσίας διατάξεων. Έτσι το «αυτόματο» της αναγνώρισεως θα πρέπει να περιοριστεί στη διαδικασία αναγνώρισεως της αλλοδαπής αποφάσεως, και συγκεκριμένα στο κατά πόσο υποχρεώνεται ο ενδιαφερόμενος να προσφύγει σε διαδικασία με αντικείμενο τη διάγνωση της συνδρομής των προϋποθέσεων αναγνώρισεως της αποφάσεως.

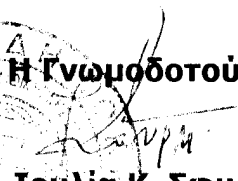
Κατά συνέπεια, οι αποφάσεις που απαλλάσσονται από την υποχρεωτική διάγνωση της συνδρομής των προϋποθέσεων αναγνώρισεώς τους, αναπτύσσουν μεν στο έδαφος του αντισυμβαλλομένου κράτους τις ενέργειές τους, υπό τον όρο όμως ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις αναγνώρισεως που θέτει η Σύμβαση. Τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών νομιμοποιείται να ελέγξει, εξάλλου, οποιαδήποτε δικαστική ή διοικητική αρχή ενώπιον της οποίας γίνεται επίκληση της αλλοδαπής αποφάσεως. Σε περίπτωση δε αμφισβήτησης της πλήρωσης των προϋποθέσεων αναγνώρισεως της ισχύος μιας αλλοδαπής αποφάσεως, είναι δυνατή, καταρχάς, διαπίστωσή της (αναγνώρισεως) μέσω αναγνωριστικής αγωγής. Επειδή, πάντως, η ανωτέρω Σύμβαση αποσκοπεί στη διευκόλυνση των διαδικιών (βλ. αιτιολ. έκθεση του κυρωτικού αυτής νόμου) και η διάγνωση των προϋποθέσεων της προκειμένης διατάξεως δεν είναι πάντοτε ευχερής, ενώ και η άσκηση αναγνωριστικής αγωγής απαιτεί χρονοβόρο διαδικασία, θα πρέπει να γίνει δεκτό, ότι αν η διοικητική αρχή ενώπιον της οποίας γίνεται επίκληση της αλλοδαπής αποφάσεως αρνείται ή αδυνατεί να διαπιστώσει την πλήρωσή τους, η αναγνώριση, αφού δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία για την άρση της αμφισβήτησεως αντίστοιχης εκείνης του άρθρου 905 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ., μπορεί να πραγματοποιηθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 905

ΚΠολΔ, υπό τους όρους όμως του άρθρου 780 ΚΠολΔ (βλ. Κεραμέα- Κονδύλη-Νίκα Ερμηνεία ΚΠολΔ, σελ. 1540 με την εκεί νομολογία, Ευάγγελου Βασιλακάκη- Παναγιώτη Γιαννόπουλου «Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων κατά τη διμερή Σύμβαση Ελλάδος-Σοβιετικής Ενώσεως για την δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις» ΧρΙΔ Β/2002, πρβλ ΕφΑθ. 7559/2005 ΕΛΛΔνη 2006, 856, ΕφΘεσ 2367/1998 ΕΛΛΔνη 1998, 1352, ΜΠΡΘεσ 3840/2013, ΜΠΡΘεσσαλ. 36431/2009, ΜΠΡΘεσσαλ. 60/2005).

IV. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, κατά την γνώμη μου, η απάντηση που αρμόζει στο τεθέν ερώτημα, είναι η ακόλουθη:

Στο πλαίσιο της από 21-5-1981 Σύμβασης δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, που κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον ν. 1242/1982, οι αποφάσεις της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αφορούν στην προσωπική κατάσταση, κατ' αρχάς, αναπτύσσουν στην ημεδαπή έννομη τάξη την ενέργειά τους, χωρίς να απαιτείται η αναγνώρισή τους με απόφαση ελληνικού δικαστηρίου, πλην, όμως, η αρμοδία υπηρεσία ενώπιον της οποίας γίνεται επίκληση της αλλοδαπής αποφάσεως νομιμοποιείται να ελέγχει αν πληρούνται οι τασσόμενες από το άρθρο 24 της Σύμβασης προϋποθέσεις, βάσει των πιστοποιητικών που απαιτούνται από το άρθρο 28 αυτής. Σε περίπτωση, όμως, που η ανωτέρω υπηρεσία αδυνατεί να διαπιστώσει την πλήρωση των προϋποθέσεων αυτών, η αναγνώριση μπορεί να πραγματοποιηθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 905 ΚΠολΔ, υπό τους όρους όμως του άρθρου 780 ΚΠολΔ.

Η Γνωμοδοτούσα

Ιουλία Κ. Σφυρή
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

